

- [Tuisblad](#)
- [Rubrieke](#)
 - [Bybelkarakters](#)
 - [Gebede](#)
 - [Soos ek dit sien](#)
 - [Lees die Bybel saam met my](#)
 - [Kortverhale](#)
 - [Wag op die Here!](#)
- [Preke](#)
 - [Video's en teks van my preke](#)
 - [Potgooi van die preke](#)
- [Meer oor ...](#)
 - [Jaco se Bybelkoerant](#)
 - [Die Bybelkoerant-konsep](#)
 - [Jaco Thom](#)
 - [My boeke](#)
 - [Privaatheidsbeleid](#)
 - [Wet op Beskerming van Persoonlike Inligting](#)
 - [Bankbesonderhede](#)
- [Boekwinkel](#)
- Soek

Hoofstuk van die dag: Psalm 122

Ek was bly toe hulle vir my gesê het: "Kom ons gaan na die huis van die Here toe." (vers 1)

Die vreugde van saam met ander te aanbid, inspireer die pelgrim om hierdie lied te sing. Die lof van die Here staan

vir hom voorop as hy sy ervaring van die fees in herinnering roep (vers 4).

Ons het nie meer 'n sentrale plek soos Jerusalem en die tempel waar ons God saam met ander loof nie. Ons het wel die kerk. Tog kan ons nie oor die kerk dink soos die Israëliete oor Jerusalem gedink het nie. Die kerk is immers nie die setel van regspraak en regering nie. Die kerk is 'n brose plek waar Jesus behoort te heers as koning. Te dikwels gebeur dit helaas nie. Te veel mense probeer die regering van die kerk kaap vir hulle eie agendas, en dit lei daartoe dat die kerk 'n plek van konflik en pyn kan word.

Daarom is die oproep van die digter ook vir ons gepas (vers 6-9). Ek en jy moet bid vir die kerk, vir vrede in die kerk, nie net ter wille van die lidmate nie, maar ter wille van die gemeenskap waarin die kerk funksioneer. En ter wille van Christus ons Koning.

Onlangse Bydraes

- [Hagar](#)
- [Joh 1:14 en 16 Die Woord het mens geword](#)
- [Lot se dogters](#)
- [Psalm 103 Die Here is vol liefde en ontferming](#)
- [Lot](#)

Argief

Argief ▼

- [Lees die Bybel saam met my](#)
- [Soos ek dit sien](#)
- [Preke](#)
- [Gebede](#)
- [Kortverhale](#)

- [Facebook](#)
- [X](#)

